

Arrest

nr. 152 415 van 14 september 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 23 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 maart 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 11 mei 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERHAEGEN, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en G.A.M., een vrouw met de Nederlandse nationaliteit, legden op 12 december 2013 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de gemachtigde van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen.

1.2. Verzoeker diende op 11 september 2014, in functie van G.A.M., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 10 maart 2015 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 27 maart 2015 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 11/09/2015 werd ingediend door:

Naam: [D.P.]

Voornamen: [V.C.]

Nationaliteit: Suriname

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De partner, mevrouw [M.G.] [...] in functie van wie de aanvraag werd ingediend, heeft zelf het verblijfsrecht niet bekomen in België (zie weigeringsbeslissing van 10.03.2015. Bijgevolg kan betrokkene geen toepassing meer genieten van artikel 40bis §2,2° van de wet van 15.12.1980.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, § 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.4. Bij arrest nr. X van 20 augustus 2015 werd de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten die op 27 maart 2015 aan verzoekers Nederlandse partner werd betekend vernietigd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van de zorgvuldigheidsplicht.

Zijn betoog luidt als volgt:

"Artikel 8 EVRM bepaalt dat:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

Artikel 8 van het EVRM waarborgt het recht op een gezins- en privéleven. Dit houdt in dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé-leven, familie- en gezinsleven.

Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/ of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (cf. EHRM 12 juli 2001, K. en T.I Finland, § 150).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven of van een privéleven of van beiden, is een feitenkwestie.

In casu woont verzoeker wettelijk samen met zijn partner, mevrouw [M.G.A.], die over de Nederlandse nationaliteit beschikt. Het koppel woont samen [...] te 2140 Antwerpen.

Aan het bestaan van een gezinsleven of aan de hechtheid hiervan kan niet getwijfeld worden. Verzoeker woont namelijk een kleine twee jaar wettelijk samen met zijn partner, mevrouw [M.].

Verwerende partij was op de hoogte van dit gezinsleven.

Op 11 september 2015 diende verzoeker immers een aanvraag tot gezinshereniging met zijn Nederlandse partner in.

Nu vaststaat dat er wel degelijk sprake is van een gezinsleven, en verwerende partij op de hoogte was van dit gezinsleven, moet er gekeken worden of er sprake is van een inmenging in dit gezinsleven.

In casu betreft het een eerste maal dat toelating tot verblijf wordt verzocht, en dient er bijgevolg geen toetsing te gebeuren aan de hand van het tweede lid van artikel 8 EVRM. In dit geval moet er wel volgens het EHRM onderzocht worden of er een positieve verplichting is voor de staat om het recht op een privé- en/of familie- en gezinsleven te handhaven en ontwikkelen. Dit gebeurt aan de hand van de 'fair balance'-toets. Als na deze toets uit de belangenafweging blijkt dat er een positieve verplichting voor de staat is, dan is er sprake van een schending van artikel 8 EVRM.

Het EHRM heeft er reeds op gewezen dat artikel 8 van het EVRM in dit geval wel positieve verplichtingen met zich kan meebrengen die inherent zijn aan een daadwerkelijk respect voor het familie- en gezinsleven en dat de principes die op dergelijke verplichtingen van toepassing zijn, vergelijkbaar zijn met de principes die de negatieve verplichtingen, zoals bepaald in artikel 8, tweede lid van het EVRM. Bijgevolg moet voldaan zijn aan het legaliteitscriterium en aan de fair balance-toets.

In casu blijkt uit niets dat verwerende partij een evenredigheidstoets in overeenstemming met artikel 8 EVRM zou gevoerd hebben. Artikel 13 EVRM (het recht op een effectief rechtsmiddel) vereist dat het om een reële proportionaliteitstoets gaat, en niet om een louter formalisme (EHRM, Razat. Bulgarije, nr. 31465/08, 11 februari 2010.).

Er wordt in de beslissing helemaal niets vermeld over het gezinsleven dat verzoeker heeft met zijn wettelijke partner. Dit toont aan dat verwerende partij, die op de hoogte was van verzoekers' gezinsleven met zijn wettelijke partner, er klaarblijkelijk totaal geen rekening mee heeft gehouden.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/Belgie, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij totaal geen rekening hield met verzoekers' gezinsleven met zijn wettelijke partner, die legaal in België verblijft (ondertussen verkreeg mevrouw [M.] een bijlage 20, maar hiertegen werd een schorsend beroep aangetekend voor Uw Raad). Het onderzoek van verwerende partij gebeurde dan ook uiterst onzorgvuldig.

Zij schendt hierdoor duidelijk de zorgvuldigheidsplicht en artikel 8 EVRM. Verwerende partij had rekening moeten houden met het gezinsleven van verzoeker met zijn Nederlandse partner.”

2.2. Verweerder repliceert als volgt:

“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker d.d. 11 september 2014 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende (bijlage 19ter), in functie van zijn partner [M.G.A.], die ook op haar beurt een aanvraag van inschrijving als beschikker voldoende bestaansmiddelen indiende.

Op 10 maart 2015 werd ten aanzien van zijn partner de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) genomen daar geoordeeld werd dat de aard en de regelmaat van de tewerkstelling en de bestaansmiddelen die eruit voortvloeien erg onzeker zijn.

Verzoekers partner dient derhalve eveneens het grondgebied te verlaten. Verzoeker kan derhalve niet voorhouden als zou zijn partner legaal op het grondgebied verblijven en evenmin als zou de beslissing tot gevolg hebben dat hij en zijn partner van elkaar gescheiden worden. Verzoeker toont niet aan met nog andere personen een gezinsleven te onderhouden in België.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt dan ook niet aangetoond.”

2.3. De Raad kan slechts vaststellen dat de in casu bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is gebaseerd op de vaststelling dat de aanvraag tot inschrijving die werd ingediend door de Nederlandse partner van verzoeker werd afgewezen en dat ook ten aanzien van deze vrouw een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen. Ter terechtzitting is evenwel gebleken dat voormelde beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten bij arrest nr. X van 20 augustus 2015 door de Raad werden vernietigd omdat verweerder bij het nemen van deze beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel miskende. Ingevolge deze vernietiging dienen deze ten aanzien van verzoeksters partner genomen beslissingen te worden geacht nooit te hebben bestaan. De feitelijke gronden waarop de in voorliggende zaak bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden werd genomen zijn derhalve incorrect. Het staat geenszins vast dat verzoeker zich niet kan beroepen op de bepalingen van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en hij dus geen recht op verblijf in functie van zijn Nederlandse partner, die in afwachting van een nieuwe beslissing inzake haar aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in het Rijk kan verblijven en met wie hij een gezin vormt, kan laten gelden.

Verzoeker kan, gezien voorgaande vaststellingen, worden gevolgd in zijn standpunt dat ook bij het nemen van de te zijnen aanzien genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden.

Aangezien een toetsing aan het in het middel aangevoerde zorgvuldigheidsbeginsel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden leidt, is er geen noodzaak tot een toetsing aan de andere in het middel aangevoerde bepaling (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden impliceert dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten moet worden vernietigd. De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden leidt namelijk tot de vaststelling dat de verblijfsaanvraag van verzoeker nog in behandeling is, dat hij in afwachting van een beslissing, overeenkomstig artikel 52, § 1, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan beschikken over een attest van immatriculatie en dat het feitelijke motief dat aan de basis ligt van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten – met name dat vaststaat dat verzoekers legaal verblijf in België is verstreken – dus incorrect is.

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 maart 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK